

[Keld Andersen]

punkt, hvor de selv samme forligspartier gennemfører en momsforhøjelse, som har gjort det ekstraordinært vanskeligt for kommunerne at overholde stigningen i realvæksten på 2 pct. allerede til næste år. I bladet Kommunen nr. 11 af 28. maj i år udtaler således formanden for Kommuneforeningen i Frederiksborg amt, borgmester Thelin, Helsingør, der i øvrigt er socialdemokrat, følgende:

»Ser man på virkningen af de aktiviteter, som kommunerne iværksatte i 1979 og 1980, og lægger man hertil virkningerne af de nye opgaver, der af staten allerede er pålagt kommunerne, f. eks. udvidet specialundervisning og oprettelse af børnehaveklasse og først og fremmest ferieforlængelsen, er der ikke ret meget tilbage af de 2 procent.«

Ikke desto mindre forlanger regeringen altså nu, at en momsstigning og udgifter til byfornyelse alligevel skal indeholdes i denne stigning. Jeg spørger: hvor er logikken?

Om momsstigningen til 22 pct. oplyser formanden for Kommunernes Landsforening, rådmand Thorkild Simonsen, i øvrigt i samme blad – han er vist endda også socialdemokrat – at denne allerede i år vil belaste kommunernes budgetter med 165 mill. kr. og til næste år med en merudgift på ca. 350 mill. kr.

Jeg ved, at boligministerens argument herimod er, at der overhovedet ikke sættes mere i gang, end kommunerne har råd til. Men de har altså helt åbenbart ikke råd til noget som helst.

Hvor er ministerens og regeringens logik, når man begrunder sin hast med hensyn til at få gang i byfornyelsen med, at der skabes åh så mange arbejdspladser?

Både ved første behandling og senere ved anden behandling af dette lovforslag rejste jeg spørgsmålet om, hvorvidt den tilstrækkelige arbejdskraft overhovedet var til rådighed, samt om den i bekræftende fald var til rådighed i de områder, hvor der er brug herfor til byfornyelse. Jeg har fortsat ikke fået noget svar fra ministeren på disse spørgsmål ud over et glimrende notat om, hvor mange faglærte, ufaglærte og lærlinge der kommer i gang, tømrersvende og snedkersvende osv., men ikke et ord om, hvorvidt de er til rådighed i de områder, hvor byfornyelsen skal finde sted. Jeg har således mine meget stærke tvivl om, hvorvidt denne arbejdskraft er til rådighed. Denne tvivl bekræftes i bladet Ar-

bejds giveren, nr. 10 af 20. maj i år, hvori den nyvalgte formand for Håndværksrådet, Holger Voigt-Petersen, siger:

»De danske håndværksmestre er hårdt ramt af nogle af regeringens forsøg på at skaffe flere ledige beskæftigelse, f. eks. af efterlønnen. Hele håndværkerstanden er blevet drænet for kvalificeret arbejdskraft, og det får alvorlige følger, fordi det tager lang tid at lære nye folk op.«

Ikke desto mindre påstår boligministeren altså stadig, at hans væsentligste argument for at få denne byfornyleslov igennem er at få nogle flere håndværkere i arbejde, håndværkere, som Håndværksrådets formand altså siger ikke er at få på nuværende tidspunkt og langt frem i tiden. Jeg spørger derfor endnu en gang: hvor er logikken i ministerens argumentation?

Jeg har tidligere i debatten om dette lovforslag rejst spørgsmålet om, hvorvidt lejerne i virkeligheden ønsker sig en byfornyelse og modernisering i så stort et omfang, som ministerens lovforslag lægger op til. Dette spørgsmål er, såvel som mange andre spørgsmål, fortsat ubesvaret. Det synes, som om boligministeren har indtaget det standpunkt, at uagtet han må indrømme store fejl og mangler ved sit lovforslag, og uagtet mange spørgsmål fortsat er ubesvarede og en række konsekvenser af lovforslaget fortsat er uklare, så skal dette lovforslag, koste hvad det vil, gennemføres, og det skal være nu.

I det konservative folkeparti finder vi en sådan fremgangsmåde ganske uansvarlig, og vi vil stemme imod dette lovforslag. Deri ligger ikke, at det konservative folkeparti ikke deltager i eller gerne vil deltage i byfornyelse. Det har jeg tilkendegivet både ved første behandling og ved anden behandling, og det fremgår klart – eller, som hr. Arne Bjerregaard sagde det: »smukt« – af vort betækningsbidrag.

Vi mener blot, og det er det, vi har ønsket fra ministerens side, at lovforslaget skulle oversomme, og at tiden skulle bruges til at komme med et langt mindre ambitiøst og bedre gennemarbejdet forslag, end tilfældet er her. Vi har både i vort betækningsbidrag og ved første og anden behandling henvist til, at vi mener, at saneringsloven med enkelte ændringer udmærket kan bruges til en sådan byfornylesindsats. Jeg kan påpege, at i en lang række byer, bl. a. Helsingør, har man